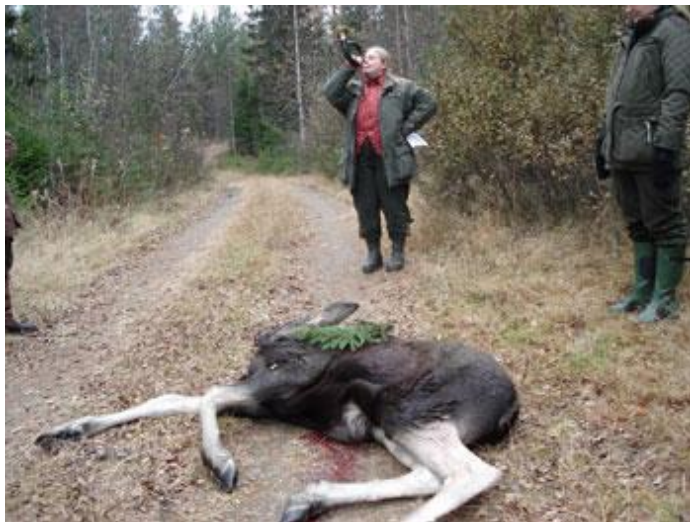

Her er lige en beretning om en super elgjagt i Sverige.

Der kom en invitation på Facebook fra svenske JAQT, som lød på 2 dages elgjagt i Värmland, nordvest for Torsby, nærmere bestemt Böhönen. Her ejer Berit Dunger et mægtigt areal, såvidt jeg forstod er det 2300 ha, grænsende op til Norge. Det lød bare tilløkkende, men jeg havde mine bekymringer med hensyn til transporten derop, det er trods alt en køretur på 8-9 t fra DK. Da jeg så, at en anden dansk pige havde tilmeldt sig, tog jeg kontakt til hende mhp fælles kørsel. Irene bor i Næstved, jeg i Roskilde, så i løbet af et par skriverier frem og tilbage var rejsen på plads. Planen lød på, at vi skulle køre sammen over til Britta, som bor tæt ved Hallandsåsen, overnatte der og så alle tre køre videre næste morgen. Vi mødtes med de andre jagtdeltagere kl 18.30 i Torsby. Herfra guidede Eva os det sidste stykke vej op til jagthytten, en køretur på vel nok yderligere 1 times tid. Nu var vi sådan set nærmest uden for lands lov og ret. Mobiltelefonen kunne i hvert fald slet ikke finde ud af, om den hørte til i Norge eller i Sverige, så når vi kørte rundt på jagten, fik vi hele tiden SMS med beskeden: Velkommen til EU, prisen for samtaleosv. Jeg har ikke tal på hvor mange, jeg nåede at modtage. Men i løbet af nul komma vupti var vi indlogeret i den hyggelige jagthytte, hvor der var tændt op i brændeovnen og komfuret i køkkenet. Madlavningen foregik på gasblus. Og så var der et fint udedas. Vi var sultne og gik frisk til den meget flotte og velsmagende "smörgås-torte". Vi hilste på Berit og også naboerne kom for at sige velkommen. Snakken gik og stemningen var rigtig god. Efter godt med rødvin fandt vi vores senge, så vi kunne være klar til jagten næste morgen.

Parolen lød på, at vi måtte skyde tyre uanset str., og kalve, men ingen hundyr. Dog kun en tyr pr pers pr så! Det lød jo flot, og jeg er sikker på, at der er rigtig mange dyr, men det er jo enorme arealer, og hvor dyrene lige går, er jo svært at vide. Så der blev ikke set ret mange dyr på de to dage. Men så var det jo herligt, at det var mig, som var den heldige, der fik ko og kalv for. Alle poster var på jorden, og jeg sad ved en vej, sådan lidt oppe, og havde vældig fint overblik og kunne skyde i begge retninger. Jeg havde siddet og tænkt på hvor det ville være ideelt, at dyrene kom ud, og sandelig om ikke de kom lige der, hvor jeg havde håbet! Koen først, stoppede og sikrede da hun var kommet ud på vejen, kalven lige bagefter, men helt fri af koen, så det var sådan set bare op med riflen, finde kalven og trykke af. Den stod fuldstændig stille og med siden til, ca. 80 m ude til højre for mig (jeg sad på en sten og kunne dreje mig til både den ene og anden side), jeg nåede ikke at tænke på skydestok, og anlæg var der jo naturligvis ikke noget af, så det var "frihånds-skydning". Jeg kunne slet ikke se skudtegn, så da koen stak af med kalven i hælene, sådan ca. 10 m op ad vejen for derefter at forsvinde ind i skoven, var jeg godt nok noget bekymret for, om jeg overhovedet havde ramt. Så jeg meldte på radioen, at jeg havde skudt til kalv, men at jeg måske havde skudt under, og så sad jeg ellers der og tænkte det hele igennem igen, mens jeg ventede på at jagtlederen og hundeføreren skulle komme. Det tog heldigvis ikke ret lang tid. Og da jeg kom ned ved skudstedet og så, at der var rigelig lungeblod på vejen, drog jeg et lettelsens suk. Hunden fandt hurtigt kalven forendt, ca. 80 m inde i skoven. Hundeføreren brækkede den, og tog tarmene og maven ud, men lukkede den kun op indtil mellemgulvet og da der slet ikke var noget blod der, kiggede hun på sine næsten rene hænder og så var det hun roste mig for ikke at have lavet noget grisseri!! Det var nogle temmelig erfarne damer, vi var på jagt med, og dertil meget søde og hjælpsomme. Jeg tror, at alle havde skudt et sted ml 10-40 elge, så det var kun mig og Irene, som ikke havde skudt elg. Vi nåede 3 såter pr dag, hver så tog ca. 2 timer, så det var helt fint. Jeg havde lånt en radio af Birgit med hjemmefra, men den kørte ikke på samme frekvens, som den de brugte deroppe, så første jagtdag havde jeg ingen radio med ud. Anden dag havde Berit skaffet en, jeg kunne låne. Det er en stor fordel med radio, så man har en mulighed for at følge med i, hvad der sker i drevet. Hvis man ellers forstår sproget!! Desværre forstår jeg ikke alt, hvad der bliver sagt på svensk.

Eva havde sørget for indkøb af mad til morgen og frokost. Til aften 2.dagen havde hun lavet kjøtbullar af elg, med flødekartofler og skøn kantarelsøvs.

Til morgen var der kaffe, brød, juice og spejlæg osv. Frokost ved bålet, med grillede pølser og kogekaffe.

Jeg havde troet, at vi skulle overnatte til lørdag og så køre hjem (jagten var torsdag og fredag), men da jagten var slut, var der opbrud og vi skyndte os at pakke, og så kørte vi.

På vej hjem skulle Britta lige forbi slagteren og have ½ elg, som hun havde bestilt, med hjem. Det tog lige lidt tid yderligere, for hun vidste ikke præcis, hvor slagteren boede. Men vi fandt det da, og helt tilfældigt kom vi lige, da de skulle til at flå og opskære min elg, så det var jo meget sjovt. Uden for slagtehuset lå dynger af nyskudte elge, som de lokale jægere havde kørt til slagteren. Så de tre mænd, som stod for flåning og grovpartering af alle dyrene, havde mange timers arbejde foran sig.

Og så gik det ellers sydover og vi var hos Britta ca. midnat. Britta var meget gæstfri og vi kunne godt have overnattet der, men da vi var så tæt på DK, blev vi enige om at tage hele vejen hjem, så jeg var tilbage i Roskilde ved 03-tiden.

Tak til alle for rigtig dejligt samvær og til Berit for at stille sine jagtmarker til rådighed for os

Alt i alt en super tur, som jeg gerne gør om igen.

Mange hilsner Gerd